

Ar sirdi un dvēseli

Pēc 2 gadiem mūsu rūpnīca atzīmēs savu divdesmitpiecgadi. Uzņēmumam tas nav liels laika posms — tikai ceturtdaļgadsimta, bet cilvēkam tas ir ievērojams dzīves posms. Pli mums daudz strādāja jau kopš rūpnieciskajiem dienām, piedalījās celtniecībā, iekārtošanā, izlaida pirmo produkciju, izvirvoja pirmo detaļu. Rūpniecības veterāni ir visos ceļos un struktūrvienībās.

«Valmieras Kīmiķa» korespondents lūdzā remontu mehāniskā ceha priekšnieku **Genādiju Krajevu** pastāstīt par vienu no šī nodrošinātāja ceha labākajiem strādniekiem un vienlaikus arī par ļoti populāro un nepieciešamo virpotāja profesiju.

— **Biedri Krajev, par kuru no strādniekiem Jūs sareiz gribētu pastāstīt lasītājiem?**

— Mūsu cehā ir daudz labu pieredzējušo strādnieku. Veterānu skaitā ir virpotāju brigadieris **Austris Serma** (attēlā). «Valmieras Kīmiķis» par viņu stāstīja jau agrāk, taču par viņu var runāt vēl un vēl. Lielu reizi paslavēt nav par jaunu. Viņš ir viens no mūsu labākajiem strādniekiem. Šogad viņš atzīmēja savu piecdesmitgadi. Bet nākamgad martā apritēs divdesmit pieci gadi, kopš **Austris Serma** strādā mūsu uzņēmumā. Divdesmit pieci teicami un kvalitatīva darba gadi vienā uzņēmumā ir vienā specialitātē. Sajos gados viņš panācis profesionālās meistārības augstu līmeni, tagad viņam ir augstākā kvalifikācija — sesto kategoriju. Viņš prot izmantot ik darba minūti, koncentrēties, nelauj sevi traucēt. Ja apņemās kaut ko padarīt, tad zinām, ka to arī izdarīs. Darba biedri zina, ka katru

darbu viņš izpilda teicami, pēc vislabākās sirdsapziņas.

Austris Serma savu darbu mīl, izveidojies viņa profesionālais rukuraksts. Viņš prot noteikt arī citu darbu autorus.

Kolektīvs augsti novērtē strādnieka meistārību. Viņa fotoportrets daudzkārt bija ievietots rūpnīcas Goda plāksnē. Viņa vārds ierakstīts uzņēmuma Goda grāmatā. Par teicamu darbu Austris Serma šogad apbalvots ar rūpnīcas Goda rakstu, viņam pasniegta medaļa «Darba veterāns».

— **Divdesmit piecos gados teicamais virpotājs laikam apmācījis savu profesiju daudz mācekļu?**

— Jā, mācekļu viņam bija daudz. Taču nelaieme ir tā, ka jaunie strādnieki cehā nepaliek. Ierodas pie mums pēc vidusskolas beigšanas, sāk apgūt amatu, pēc tam —

dienests Padomju Armijā. Un pie mums vairs neatgriežas...

— **Bet kāpēc? Virpotāja profesija taču ir populāra un interesanta.**

— Lieta ir tā, ka šī specialitāte prasa tādas īpašības kā neatlaidība, precizitāte, apzinīgums. Meistārība uzreiz nerodas, pieredze uzkrājas neatlaidīgā darba gadu gaitā. Bet jaunim šādas neatlaidības reizes piemērot, jāpieliek maksimāls piepūles, lai kaut kas iznāktu. Ja iznāks, tad ir patīkami. Bet jaunie strādnieki, gadās, pat nemēģina sajūst šo darba prieku, grib visu panākt nekavējoties, bez sevišķām pūlēm. Bet Austrim Sermam aiz muguras daudz darba gadu. Viņš savā profesijā kļuvis par virtuozu. Pats sastāda atsevišķu detaļu izgatavošanas tehnoloģiju (to dara arī citi virpotāji). Mēs saņemam pasūtījumus: no visiem cehiem. Bieži nākas ātri pārkārtoties no vienas detaļas izgatavošanas uz citu. Visus šos uzdevumus Austris izpilda sekmīgi un noteiktā laikā. Par savu profesiju viņš ieinteresējis arī delu, kurš virpotāja mūsu apgūt Rīgā, tas mums iepriecina.

— **Bet ko viņš dara brīvajā laikā?**

— Daudz laika velti ģimenei, audzina bērnus. Sastāv brīvprātīgo tautas kārtības sargu rindās, arī rūpnīcas brīvprātīgo ugunsdzēsēju vienībā. Cehā veic profilaktisko darbu ugunsdrošības jomā. Brīvajā laikā aizraujas ar makšķerēšanu, sevišķi ar zemledu zveju. Un visu, ko viņš dara, to dara ar sirdi un dvēseli.

— **Paldies par sarunu. Atliek novēlēt, lai citi mūsu rūpnīcas strādnieki neaizmirstu par to, ka būs vajadzīga maiņa. Un vislabāk būs, ja ceķu vietā kolektīvā ienāks bērni. Pirmās dzīves mācības dēļ taču apgūt no tēva.**

Ar **GENĀDIJU KRAJEVU** runāja **VALENTINA MUCIŅA**

Kalnu slēpotājiem savs klubs

Mūsu valstī arvien plašāk tiek veicināta interese klubu veidošanā. No sportiskā virziena klubiem Valmierā pazīstamāki ir «Tonus», kurā apvienoti skrīšanas entuziasti.

Arī kalnu slēpotāju sava sporta veida aktivistus nolēmuši apvienot līdzīgā klubā. Notikusi kluba dibināšanas sapulce, kurā apstiprināti statūti un ievēlēja valde. Par tās priekšsēdētāju ievēlēja **Pavilu Lide**. Klubā var iestāties ikviens interesents. Par galvenajam kluba dalībnieku tiesībām tiek uzskatīta iespēja bez ierobežojumiem izmantot sporta bāzi «Baļi». Nolēmts divas reizes nedēļā rīkot nodarbības tiem, kuri vēlas apgūt kalnu slēpošanas ābeci vai arī pilnveidot savu meistārību instruktora vadībā. Bez tam aktīvākajiem klubā biedriem būs iespēja iegādāties kalnu slēpotāju ceļazīmes ar zemes, kā arī saņemt zināmus atvieglinā-

jumus braucieniem uz mūsu valsts kalnu slēpošanas centriem.

Lai varētu īstenot šos pasākumus, ir noteikta kluba biedru dalības maksa, kas ir atkarīga no katra ieguldījuma sabiedriskajās tauts. Tas notiek katru izņemam dienu no pulksten 10 Baļi kalnā. Ja kluba biedrs vai arī jebkurš cits kalnu slēpotājs talkās bus nostrādājis 24 stundas, tad biedru maksa paredzēta tīri simboliska. Talkas iespējams nostrādāt līdz gada beigām. Tāpēc aicinām visus, kas interesējas par kalnu slēpošanu, mūsu pulkā, vispirms gan ar lāpstu vai cirvi rokās.

Līdz šim no mūsu rūpnīcas ļaudīm vislabāk talkās strādājuši **Vladimirs Muciņš, Ansis Ordins**.

Tuvākas ziņas par kluba darbību var saņemt pie **Pavila Lides**, tel. 23512.

VALDIS VANAGS

◆ **DRAUGI.**

ALEKSEJA KOZINECA foto

Atturība — dzīves norma

PĒDĒJĀIS BRĪDINĀJUMS

Rūpnīcas tiesiskās audzināšanas padomes kārtējo sēdi vadīja tās priekšsēdētājs, direktora palīgs kadru jautājumos **Ivars Lācis**. Rīteņa nopietna un principiāla saruna par cīņas tālāku pastiprināšanu pret alkohola lietošanu un žūpību. Saja saruna piedalījās Valmieras rajona izpildu komitejas iekšlietu nodaļas pārstāvi **Aleksandrs Melngārs, Valdis Kikulis, Viktors Vills**, Valmieras pilsētas koordinācijas padomes priekšsēdētājs **Vladimirs Ceļš**, rūpnīcas struktūrvienību pārstāvi. Tika atzīmēts, ka joprojām ir gadījumi, kad atsevišķi cilvēki mēģina iekļūt rūpnīcā, būdami iereibis, un izskaukti alkoholišķo dzērienu lietošanas gadījumi darba vietās. Ne mazums ir ar alkoholu satītu sabiedriskās kārtības un sadzīves normu pārkāpšanas gadījumu, ko pieļauj rūpnīcā strādājošie komitējas un pilsētas sabiedriskās vietās. Kā jau ziņojām, neapmierinošs stāvoklis šajā ziņā izveidojies nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas cehā, par ko padomes sēdē bija jāatskaitās šī ceha administrācijai.

Uz padomes sēdi bija izsaukti vairāki rūpnīcā strādājošie, kuri pēdējā laikā bija nokļuvuši medicīniskajā atskurbituvē. Piemēram, devīnpadsmitgadīgais remonta mehāniskā ceha strādnieks **Andrejs Sašļevs** par alkohola lietošanu un disciplīnas pārkāpumiem uz laiku pārcelts mazāk atļotajā darbā, taču nelabojās un nokļuva atskurbituvē. Viņš saņēma rakstisku brīdinājumu. Vairākkārt medicīniskajā atskurbituvē pabijis transporta ceha strādnieks **Vasilijs Oņišenko**, viņš uzņemts uzskaitē narkoloģiskajā kabinetā, uzsācis ārstēšanu, bet tomēr pārkāpj režīmu. Viņš lūpāt kā šī ceha strādnieks, **Andris Ūrlovskis** padomes sēdē saņēma pēdējo brīdinājumu: ja nelabojosies, tiks nosūtīts piespiedu ārstēšanā. Loti stingri saruna izraisījis ar dzīvokļu komunālās daļas strādniekiem **Juri Golovinu** un **Jāni Veveri**, kuri lieto ne tikai alkoholišķos dzērienus, bet arī dažādus narkotiskus un medikamentus, kas izraisa uzbudināšanos efektu. Viņi arī stingri brīdināti par to, ka pie pirmā pārkāpuma tiks nosūtīti uz ārstēšanas un darba profilaktorijs.

Režīma pārkāpums

18. novembrī rūpnīcas poliklīniskās darbinieki pārbaudīja, kā slimnieki pilda ārsta noteikto mājas režīmu. Izrādījās, ka no 10 slimniekiem 9 atradās mājās un ievēroja ārsta norādījumus. Režīma pārkāpums konstatēts 6. ceha operatoram **INAI DEINOLDEI**, kura neatrada mājās, kaut arī ārsts viņai nav parakstījis procedūras un citus pasākumus, kuru rezultātā viņai vajadzētu atzīties ārpus mājās. Poliklīniskās galvenās ārste **TĀJANA BLEDNAJA** par pārkāpumu rezultātiem ziņoja 6. ceha komitejai un ierosināja izskatīt jautājumu par slimības lapas neapmaksāšanu.

AICINA «ALBA»

Visiem, visiem — atpūtas vakars, kas notiks 21. novembrī pl. 20 «Vitriumā».

- Programma:
- par aktuālām miera problēmām;
 - par komjaunības un jauniešu kafejnīcas «Alba» jauno padomi;
 - par estrādes orķestra «Vitriums» un diskotēkas jauno programmu.

Notiks arī viktorina «Es balsoju par mieru» ar jautājumiem, kas attiecas uz miera kustības organizācijas jautājumiem.

Ziņiņas par telefonu 201 un 275.

Dzīlajās bēdās esam kopā ar Māru Salmiņu, pavadot māmuļu smiltāji.

Administratīvi saimnieciskās daļas kolektīvs

Uzmanību!

22. novembrī pl. 10 Valmieras rajona kultūras namā notiks rajona komjaunatnes organizācijas XXV konference. Visiem delegātiem ierašanās obligāta! Līdzī jāņem pagaidu apliecība un komjaunatnes biedra karte.

Reģistrācija no pl. 8.

Komjaunatnes komiteja

nāca izskatīšanai 2. ceha biedru tiesā.

Biedru tiesas sēdē Bošs šādi paskaidroja savu rīcību un mērķus: «Bijām dzirdējuši, ka meža var atņemt muncijai, gajām un mēklejām; bijām atrādusī daudz muncijas, visu uzspridzināt uz vietas nevarējām, tādej daļu noglabājām; muncijai savacam apmēram nedēļas laikā.»

Uz biedru tiesas locekles **Lidijas Solovjovas** jautājumu, vai tad viņš neņem nepadomāja par iespējamam sekām, par to, cik daudz cilvēku viņš ar savu rīcību bija pakļāvis briesmām, noglabājot bumbas dzi-

Mežs priekšnieks **Eduards Gesslītis** sēdē norādīja, ka Bošam ir radušies arī neattaisnoti darba vējumai, ka viņš pagaidām maiņai nekā laba nav devis. «Domāju, ka mani notiesās, tāpēc darba neierodas.» atbildēja Bošs. **Operators Guntis Kalvis** pamatoti teica, ka Bošs nav vairs tik mazs, lai nesaprastu, ko dara. Sabojāt dzīvi ir viegli, bet pēc tam jādzīvo vien bus sava dzīve. Jānes atbildība arī par biedriem, kas ir līdzās.

Biedru tiesas locekļi un darba biedri nosodīja Egita Boša rīcību, uzsvēra, ka viņam krievu vien jālabojas, lai atļautu sevi biedru acīs. Bošs apsolīja biedriem turpmāk vairs likums nepārkāpt, nepieļaut darba kavējumus. Nemot vērā, ka Egita Bošs agrāk nav sodīts, ka noziegumam nav smagu sekū, ka viņš ir gados jauns, biedru tiesa izteica viņam sabiedrisku rājienu, publicējot to prete.

Egita Boša un viņa nepilngadīgo līdzdalībnieku rīcība par laimi beidzās bez nopietnam sekām. Tātū šīs gadījums izraisā daudz vielas pārdomām. Bošs, Abolītis, Vitols tādu nedzīvo ārpus telpas un laika, ārpus sabiedrības. Ka gan varēja gadīties, ka par viņu izdarībām brīvajā laikā nezināja ne ceķi, ne 36. PTV administrācija un sabiedriskās organizācijas? Kāpēc par savu jauno darba biedru tik maz interesējas 2. ceha komjaunieši un arrodorganizācija? Egita Boša lieta lieku reizi liecina par to, ka jauno strādnieku audzināšanā pie mums vēl ir daudz trūkumu.

Redaktore **V. LEJSTRAUTA**

Bumbas... pagrabā

vojamās mājas pagrabā, Bošs atbildēja, ka pagrabā glabājas bumbas bez detonatoriem, bet spridzināšanu viņi sarīkoja citur, kur nav cilvēku.

Darba biedri un biedru tiesas locekļi pamatoti norādīja, ka pat spēri kļūdas un ka, izskrūvējot ilgus gadus mežā nogulejušām un sarūsejušām bumbām detonatorus, varēja iet bojā viņš pats un līdzdalībnieki. No Boša atbildēm varēja secināt, ka viņš līdz šim tā pa istam nav sapratis savas rīcības iespējamās smagās sekas, sevišķi to, kas varēja notikt, ja bumbas sprāgtu daudzdzīvokļu nama pagrabā...